

Style myślenia

28 maja 2019

Myślenie – uświadamianie sobie związków, zależności między rzeczami, zjawiskami; poznawanie, rozumowanie, sążenie, przypuszczanie, mniemanie; snucie rozważań, zastanawianie się, rozmyślanie.

Postrzeganie świata, uczenie się odbywa się, kiedy następuje napływ informacji poprzez system sensoryczny. Zmysły rejestrują najdrobniejsze detale z każdego momentu naszego życia. Nasz system sensoryczny odzwierciedla sposób, w jaki postrzegamy świat, uczymy się, zachowujemy się. Model tego, co doświadczamy w danym momencie jest bezpośrednim wynikiem sposobu, w jakim zmysły przetwarzają informacje napływające z zewnątrz i wewnątrz. Jednak, chociaż informacje pochodzą ze świata zewnętrznego i wewnętrznego przez cały system sensoryczny, to każdy z nas ma tendencję do przetwarzania ich poprzez jeden lub dwa dominujące systemy – oznacza to, że napływające informacje będą bezwiednie przetwarzane przez jeden (dwa) z kanałów: wzrokowy, słuchowy lub kinestetyczny. Stąd każdy ma własny, unikalny sposób postrzegania świata i kodowania informacji.

Osoba z dominującą lewą półkulą mózgową przyswaja sobie informacje w sposób uporządkowany, linearny, analityczny. Woli szczegóły i informacje podane w sposób logiczny. Osoba z dominującą prawą półkulą musi najpierw zobaczyć cały obraz, aby potem móc absorbować poszczególne jego części na podstawie wizualizacji sztuki, kolorów, muzyki, intuicji. Może również nastąpić mieszanie stylów myślenia dwóch półkul mózgowych.

Profesor Anthony Gregorc z Uniwersytetu w Connecticut i konsultanci z organizacji Super Camp, zaproponowali podział stylów myślenia na cztery podstawowe grupy:

- konkretne sekwencyjne,

- konkretne nieliniowe,
- abstrakcyjne nieliniowe,
- abstrakcyjne sekwencyjne.

Konkretni sekwencyjni myśliciele – osadzeni twardo w rzeczywistości, a rzeczywistość to wszystko, co mogą usłyszeć, zobaczyć. Lubią konkretną wiedzę. Spostrzegają i zapamiętują łatwo fakty, konkretne informacje, formuły i zasady. Uczą się najlepiej przy wykonywanej pracy niż studiowaniu teorii.

Konkretni nielinearni myśliciele – są przeważnie eksperymentatorami, choć też twardo osadzonymi w rzeczywistości. Są gotowi do wypróbowywania i sprawdzania nowych metod, dochodzą często do nowych, twórczych rozwiązań.

Abstrakcyjni nielinearni myśliciele – przyswajają informacje, idee i porządkują je przez głęboką refleksję. Najlepiej funkcjonują w wolnych, nie zorganizowanych strukturach i wśród życzliwych ludzi. Ich prawdziwym światem jest świat emocji i uczuć. Najlepiej zapamiętują informacje i wiedzę podane w niekonwencjonalny sposób.

Abstrakcyjni sekwencyjni myśliciele – kochają świat teorii i myśli abstrakcyjnej. Myślą koncepcyjnie i analizują informacje. Łatwo skupiają uwagę na ważnych kwestiach i faktach. Ich proces myślenia jest logiczny, racjonalny i intelektualny.

Jeśli potrzebujesz pomocy w pisaniu nowej pracy z pedagogiki, to polecamy serwis [pisanie prac z pedagogiki](#) - fachowa pomoc w pisaniu prac.